

broj 4
besplatan primerak

jun 2008.

Glas Radnika

www.freedomfight.net

Ekonomija bankrota

Rekord, Rakovica - Kada je Mladen Dinkić leta 2007. godine, ubrzo po preuzimanju dužnosti ministra ekonomije i regionalnog razvoja, najavio da će se privatizacija preduzeća koja do tog trenutka nisu prodana nastaviti kroz stečaj, javnost je ostala potpuno ravnodušna. Posle šestogodišnje praske da kupci kroz privatizaciju stižu apsolutnu vlast, a radnici i mali akcionari gube sva prava (sem u Jugoremediji i nekolicini drugih preduzeća koja su prešla u kontranapad), ekonomija bankrota je dočekanja kao legalizacija

faktičkog stanja. Niko, međutim, nije ni slutio da će ministrovu viziju svojinske transformacije uskoro početi da slede svi privatni vlasnici koji hoće da se oslobode "nepoželjnih" ugovornih obaveza – pre svega onih koje se tiču radnika.

Posle dvoipogodišnjeg restrukturiranja, radi čijeg sprovođenja su suspendovani svi organi društvenog preduzeća, a uprava prenetna na Agenciju za privatizaciju i njenog konsultanta, rakovički *Rekord* je marta 2005. godine privatizovan na način ne baš svakidašnji, ali vrlo sim-

boličan za tip “svojsinske transformacije” kakav se sprovodi nad srpskom privredom – Agencija je, naime, primorala preduzeće da samo proda svu svoju imovinu rusko-srpskom konzorcijumu *Vizahem*, koji se ugovorom obavezao da plati kupoprodajnu cenu, preuzme sve *Rekordove* radnike, i zadrži osnovnu delatnost preduzeća narednih pet godina. Iako je *Rekord* naveden kao “Prodavac” svoje imovine, ugovor je potpisala Agencija za privatizaciju, u svojstvu *Rekordovog* punomoćnika, a novac od kupoprodaje uplaćen je na račun Agencije. Otvorenije nego u bilo kom drugom slučaju, privatizacija *Rekorda* je pokazala da društvena, pa ni ekonomska celishodnost nikada nisu spadale u načela rada Agencije, te da ova institucija, nadležna i da planira, i da sprovodi, i da kontroliše proces privatizacije, zapravo nema nikakva druga načela osim kupoprodaje nekretnina. Štaviše, ugovorom kojim je primorala *Rekord* na aktivnu neslobodu i saučesništvo u sopstvenom propadanju, Agencija je demonstrirala meru neodgovornosti nesvakidašnju čak i za srpsku privatizaciju.

Nakon objave ministra Dinkića da će se završna faza privatizacije vršiti “kroz stečaj”, novi vlasnici privrede u Srbiji su počeli masovno da zadužuju privatizovana preduzeća kod svojih školjka-firmi. Ministrovo objašnjenje da su preostala preduzeća prezadužena i neatraktivna, zbog čega moraju na doboš, pokazala su, izgleda, i gazdama put

kako da se oslobode neatraktivnih elemenata u sopstvenim fabrikama – radnika, malih akcionara, sindikata, kolektivnog ugovora... Kako se sprovođenje ovakvih planova odvija u zrenjaninskom *Šinvozu* i *BEK*-u, javnost je uglavnom upoznata. Jula 2007. godine, i uprava *Rekorda* je obustavila proizvodnju i poslala svih sedamsto radnika na prinudni odmor.

Suočeni sa opasnošću od stečaja, radnici još od prošlog leta zahtevaju od Agencije da raskine kupoprodajni ugovor, jer kontinuiteta osnovne delatnosti nema, tačnije potpuno je obustavljena. Agencija se, međutim, oglasila nenadležnom!

Klopka

U čemu je problem – preduzeće zapravo uopšte nije privatizovano, već je samo prodata njegova imovina, uz obavezu da kupac preuzme i 770 radnika. Društveno preduzeće *Rekord*, dakle, i dalje postoji, trenutno u likvidaciji, bez radnika i imovine, koji su prodati *Vizahemu*, a kako Agencija nije prodavac, već je to *Rekord*, onda Agencija sve i kad bi imala dobru volju da spreči propast sedamsto

radnika *Rekorda*, odnosno *Vizahema*, ne bi mogla da traži nazad nešto što nije ni prodala, već je samo bila agent za nekretnine. Teoretski, radnici za raskid ugovora eventualno mogu da se obrate likvidacionom upravniku *Rekorda*, što zvuči kao neslana birokratska šala. Sada su radnici u procepu između stečaja koji im ne odgovara, i ugovora koji im odgovara još manje, jer iza njega stoje upravo oni ljudi koji su *Vizahem* doveli do propasti – pre-

ko svoje firme LB MERCHANTS LLC, registrovane u Njujorku, stečaj je od Trgovinskog suda u Beogradu tražio Miloš Malinović, jedan od suvlasnika *Vizahema* i direktora *Rekorda*. Nakon što su se uporni protesti radnika ispred Vlade preselili pred Viši trgovinski sud, ova institucija je uvažila njihovu žalbu i ukinula rešenje Trgovinskog suda u Beogradu kojim je u *Vizahem* uveden stečaj. Rešenje je vraćeno na ponovni postupak, tako da

Gradskom odboru Demokratske stranke, Beograd

U vašem biltenu "Demokratija" br. 27, od aprila 2008. godine, čitam između ostalog da kandidat za gradonačelnika Beograda – Dragan Đilas pomaže ugroženima klizištem u Rakovici, a danas na TV kao predizborna aktivnost kandidata za gradonačelnika opet se spominje Rakovica. Razlog je izgradnja Azila za zbrinjavanje napuštenih kućnih ljubimaca – pasa.

Sada pitam sve vas u DS, a i kandidata za gradonačelnika Beograda, zašto ne dođete ponovo u Rakovicu, ali kod nas u FGP "Rekord" gde zadnjih 10 meseci ne znamo za nikakvo dobro, ali znamo da će u tom Azilu njima sigurno biti bolje nego nama.

O nama se sa sigurnošću ne vodi računa, iako nas ima sa članovima porodice oko 2000 duša. Svi relevantni činioци ove države su upoznati sa prevarom oko privatizacije te fabrike, koja je brend, koja ima proizvodnju i plasman. Ne kaže se džabe - sve što se proizvede, sve se i proda, ali... Do skora smo bili državi strateška fabrika. obraćali smo se, između ostalog, Predsedniku Srbije Borisu Tadiću, sadašnjem ministru za rad i socijalna pitanja Rasimu Ljajiću, Agenciji za privatizaciju, Trgovinskom sudu, ali naš problem nije rešen. Najlakši im je stečaj, kao krajnje rešenje. Dok smo mi 24. aprila bili ispred Vlade Republike Srbije u FGP "Rekord" je došao stečajni upravnik sa pratnjom od sedamdeset policajaca, sa obrazloženjem da je on tu zbog nas da bi nam sačuvao fabriku. Zar iko može bolje sačuvati fabriku od nas samih? Tako je i danas. Našu fabriku FGP "Rekord" čuvamo mi radnici.

ČUVAĆEMO JE DOK GOD SE NE NAĐE PAMETNO REŠENJE ZA SVE NAS I NE DAMO JE NIKOME.

Zato, kandidatu za gradonačelnika Beograda, Dragane Đilasu, dođite u FGP "Rekord" – Rakovica da razgovaramo. Da Vam hronološki izložimo činjenice vezane za propadanje fabrike koja je osnovana 1926 godine.

Jedan od čuvara fabrike FGP "REKORD"

Čorić D.Vladimir

U Beogradu, 2. maja 2008.god

je opet na potezu beogradski Trgovinski sud, ali ne samo on.

Odgovornost!

Da li Agencija za privatizaciju, da li Ministarstvo pravde, to neka cene stručniji od nas, ali u svakom slučaju neko ko zastupa državu mora da obešteti radnike za katastrofalno vođenje restrukturiranja i privatizacije koje ih je dovelo do prosjačkog štapa. To, naravno, ako već hoćemo da imamo odgovornu državu, a ne голу vlast koja je po ideološkom ćefu 2001. godine radnicima otela *Rekord*, onemogućila ih da donose bilo kakve odluke o svom preduzeću i svojoj budućnosti, i sad na socijalni haos koji je izazvala lošim rešenjima suvo odgovara kako nije nadležna. Koliko god se beogradska štampa već mesecima upinjala da, pišući o slučaju *Rekorda – Vizahem*, podseti na davne krilatice o “ideološkim fabrikama rakovičkog basena”, i da diskvalifikuje radničke zahteve podsećanjem na famozni događaj iz 1988. godine (“Svi na svoje radne zadatke”, i tome slično), ostaje činjenica da

su (bivši) radnici *Rekorda*, u vreme kad su se poslednji put za nešto pitali, imali i posao, i plate, i fabriku. Danas, nakon što su za svoje dobro razvlašćeni od samoupravljanja, po sili zakona i uz svesrdnu i papreno plaćenu pomoć privatnih eksperata iz konsultantske kuće *Faktis*, duguje im se deset plata i četiri godine neplaćenog staža.

Ako Agencija i nije nadležna za raskid ugovora, svakako jeste odgovorna za štetu! O stručnom konsultantu koji je uradio program restrukturiranja da i ne govorimo.

*Ivan Zlatić
Milenko Srečković*

izdavač:

Pokret za slobodu – Freedom Fight

www.freedomfight.net

pismo@freedomfight.net

063/83.83.882